

יצחק איטח ז"ל

רב"ט
איטח יצחק
בן מכלוף ויקוט
ירושלים

זכרו של איציק מעלה חיוך על פני. זכרונות נעימים ויפים מחבר טוב. גרנו ביחד בחדר ברפידים. היה לנו נעים להיות איתו, צחקנו, דיברנו והסתדרנו בצורה יפה. עם איציק (קראנו לו איטח), היה טוב לחיות. תמיד עזר לנו, היה מנקה את החדר ומסדר אותו בלי שביקשנו ולפעמים בלי שרצינו. הוא היה אחד כזה שאוהב להיות חבר של כולם. היו לנו שיחות אחדות על "הבנות שבחיינו", והתביישתי לידו... היו לו הרבה חברות. היינו מציקים לו על כך שאהב איזה בת והיא עזבה אותו. ואיציק מחייך, צוחק ומכחיש...

רק כשביקרתי את הוריו, גיליתי עד כמה לא היכרתיו. רק אז גיליתי כמה קשים היו חייו. הוא לא סיפר לנו אף פעם שמשפחתו במצב קשה, לא סיפר לנו שהיה צריך לשרת בעורף אך סירב, לא סיפר מכיוון שרצה להיות כמו כל אחד מאיתנו. מכיוון שרצה להגיע לאתגרים שהציב לעצמו, לבד, ללא עזרה והוא עשה את זה יפה, עם חיוך על השפתיים וצחוק מלבב.

היינו ביחד ביום הקרב האחרון שלו, אני זוכר שהסתכלתי עליו והוא היה שקט... ולא חייך יותר.

-יהונתן ולד-